

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 31Cb/70/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209173
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Kohoutová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1112209173.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I. sudkyňou JUDr. Ildikó Kohoutovou v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 proti žalovaným: 1/ Wüstenrot poisťovňa, a.s. so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zastúpený : SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, 2/ P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, XXX XX X., právne zastúpený: JUDr. Martina Gombosová, advokátka so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice o zaplatenie 329,53 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Súd žalovanému 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal žalobou doručenu súdu dňa 23.03.2012 zaplatenia istiny vo výške 329,53 EUR s príslušenstvom a trovami konania titulom náhrady škody z poistnej udalosti od žalovaných.

2. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že následkom škodovej udalosti bolo poškodené osobné motorové vozidlo poistenca žalobcu, vodičom (škodcom) - žalovaným 2/, poistencom žalovaného 1/. Z celkových nákladov na opravu zo sumy 1.238,75 EUR bolo dňa 18.08.2011, po znížení nákladov podľa dojednanej poistnej zmluvy o odpočítaní spoluúčasti, poukázané poškodenému poistné plnenie vo výške 329,53 EUR. Vyplatením poistného plnenia prešlo na žalobcu v zmysle § 813 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“) právo na náhradu škody. Žalobca vyzval na náhradu škody najskôr žalovaného 1/, kedy mu zaslal všetky podklady na refundáciu škody. Z dôvodu, že tento odmietol refundovať škodu z povinného zmluvného poistenia, vyzval žalobca žalovaného 2/. Žalovaný 2/ nereagoval a dlžnú sumu neuhradil.

3. Žalovaný 1/ sa k podanej žalobe vyjadril podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 04.09.2012. V predmetnom vyjadrení uviedol, že s účinnosťou od 04.06.2010 uzatvoril s poistencom P. A. (žalovaný 2/) poistnú zmluvu č.8060065195, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“) osobného automobilu zn. F. -B., M.: X Dňa 17.06.2011 bolo žalovanému 1/ telefonicky oznámené poisteným, že dňa 17.06.2011 vznikla dopravná nehoda, ktorú spôsobilo predmetné motorové vozidlo, držiteľom ktorého bol žalovaný 2/. Žalovaný 2/ - poistencem žalovaného 1/, doručil žalovanému 1/ „Oznámenie o poistnej udalosti“ (ďalej aj len „oznámenie“), v ktorej nebol uvedený podrobný popis nehody, nebolo označené, či poškodený žiada náhradu od poisteného, či poškodený považuje nárok poškodeného za správny, v oznámení nebolo uvedené, že nehoda bola šetrená políciou. Preto žalovaný 1/ vyzval svojho poistenca, aby predmetné oznámenie doplnil. Dňa 06.07.2011 bolo žalovanému 1/ doručené „Oznámenie poškodeného o poistnej udalosti“ (ďalej aj len „oznámenie poškodeného“) od poškodeného. Poškodený popísal dopravnú

nehodu, oznámil, že nehoda nebola šetrená políciu. Uviedol: „Išiel som s vozidlom v pravom jazdnom pruhu v smere na sídlisko 2, pričom mi z ľavej jazdnej dráhy vedľajšie vozidlo vošlo do cesty, zachytilo ma bokom a odhodilo ma na obrubník pravým kolesom.“ Dňa 22.07.2012 bolo žalovanému 1/ doručené od poisťovne žalovaného 1/ t.j. žalovaného 2/ doplnenie oznámenia, v ktorom uviedol, že poškodený náhradu nežiadal, nárok poškodeného považuje za neoprávnený. Žalovaný 1/ uviedol, že vzhľadom k tomu, že nebola privolaná polícia je súhlasný postoj všetkých účastníkov k vzniku a priebehu dopravnej nehody jediným podkladom, ktorý preukazuje nárok poškodeného. Podľa žalovaného 1/ jeho poisťovca spochybnil rozsah poškodenia na motorovom vozidle poškodeného I.. Žalovaný 1/ taktiež namietal priznanie úrokov z omeškania, keďže poisťovňa splnila povinnosť v trojmesačnej lehote oznámiť, že odmieta plnenie a odôvodnil toto rozhodnutie, nie je preto povinný poškodenému uhradiť úroky z omeškania.

4. Žalovaný 2/ sa k žalobnému návrhu prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.09.2012, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva, dopravnú nehodu nezavinil a podľa jeho názoru žalobca nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci zavinenie jeho klienta.

5. Podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 04.11.2016 žalobca požiadal súd, aby zabezpečil výsluch svedka prostredníctvom dožiadania Okresným súdom Košice - okolie vzhľadom na bydlisko svedka a zároveň doručil otázky na svedka. Uznesením súdu zo dňa 25.09.2017 súd požiadal dožiadany súd OS Košice - okolie o vykonanie výsluchu svedka P. Q. - poškodeného.

6. Dňa 13.11.2017 bola súdu doručená zápisnica z výsluchu svedka sp. zn. 8Cbd/1/2017. Z výsluchu svedka, P. Q., bytom A. nad O., z predmetnej zápisnice súd zistil nasledovné. Svedok potvrdil, že dňa 17.06.2011 bol ako vodič osobného motorového vozidla B. XXX IA, M.: A účastníkom dopravnej nehody. Predmetnú dopravnú nehodu svedok popísal nasledovne. Dňa 17.06.2011 v ranných hodinách cca 8.05 hod jazdil osobným motorovým vozidlom B. XXX IA, M.: A v Prešove zo Sídliska 3 smerom do centra, keď mu za svetelnou križovatkou pred zastávkou MHD vošlo z ľavej jazdnej dráhy do cesty vozidlo F. - B., M. : X ktoré ho vytlačilo z cesty. Vodič uvedeného vozidla sa ponáhal, vozidlo pred ním zabrzdlilo a keďže nechcel do vozidla pred ním naraziť, strhol volant na svedka, zachytil ho a vytlačil na kraj cesty a následne svedka odhodilo na obrubník a narazil s elektrónmi do obrubníka. Svedok jazdil plynule predpísanou rýchlosťou 50 km/h. V dôsledku nárazu do auta svedka došlo k poškodeniu ľavej strany vozidla a predmetného elektrónu kolesa. Svedok potvrdil, že k zavineniu dopravnej nehody došlo zo strany žalovaného 2/ P. A., ktorý si i priznal vinu, pričom následne spisali správu o nehode o priebehu škodovej udalosti a podpísali ju obaja účastníci dopravnej nehody p. A. a p. X.. Práve škodca Jozef A. svedkovi navrhol, aby nevolali políciu z dôvodu, že škoda nie je vysoká, vymenili si telefónne čísla a dohodli sa, že sa stretnú u známeho v autoservise, ktorého poznali obaja. Svedok ďalej uviedol, že na jeho vozidle došlo k poškodeniu predného ľavého blatníka, ľavej smerovky, plastových líšt ľavých dverí, spätného ľavého zrkadla, k preliačine predných dverí a poškodený bol ľavý predný elektrón.

7. Žalovaný 1/ sa k predmetnej svedeckej výpovedi písomne vyjadril podaním, ktoré bolo súdu doručené 22.12.2017, v ktorom uviedol, že nemá námietky k výsluchu svedka Jozefa Q., zároveň navrhol vypočuť účastníka dopravnej nehody J. Kopčíka, t.j. žalovaného 2/.

8. Podaním ktoré bolo súdu doručené dňa 11.01.2018 sa žalovaný 2/ písomne vyjadril k svedeckej výpovedi svedka P. a uviedol, že dňa 17.06.2011 žalovaný 2/ (ďalej aj „škodca“) jazdil svojim motorovým vozidlom F. - B. M. X v Prešove od križovatky ulíc Levočská - Obrancov mieru po ul. Obrancov mieru v ľavom jazdnom pruhu, vozidlo idúce pred ním začalo brzdiť a bez znamenia o zmene smeru odbočovať doľava na ul. Nábřežná. Pri prechádzaní do pravého jazdného pruhu zacítil slabý kontakt s vozidlom svedka BMW. Po kontakte škodca ihneď zastavil svoje vozidlo, vizuálne skontroloval stav svojho, ako aj vozidla svedka. Na vozidle škodcu skoro neboli žiadne škody, pokiaľ si pamätal bola poškodená ošúchaná ozdobná lišta na dverách a koleso na strane spolujazdca, preto svedkovi navrhol, aby celú záležitosť riešili cez správu o nehode s čím svedok súhlasil. Taktiež škodca svedkovi navrhol, že môžu ísť k automechanikovi, ktorý posúdi aká je približná škoda na vozidle, čo aj urobili. Pri obhliadke jeho vozidla pracovníkom jeho poisťovne mu tento oznámil, že údaje uvedené svedkom J. I. nekorešponujú s poškodením na jeho vozidle. Žalovaný 2/ k výpovedi svedka Q. uviedol: „Svedok Q. uviedol, že ho mal vytlačiť na obrubník, čo je sporné, nakoľko v mieste stretu motorových vozidiel je autobusová zástavka so širokým zastavovacím pásom pre autobusy a autá po nehode boli vo svojich jazdných pruhoch“. Spochybnil aj tvrdenie svedka o poškodení ľavého spätného zrkadla (ryhy na plaste a poškodená farba

na vonkajšom obale zrkadla - svedecká výpoveď J. Q.) nakoľko podľa konštrukcií vozidiel mohlo dôjsť k poškodeniu iba škodcovým spätným zrkadlom na strane spolujazdca a to nebolo po nehode poškodené. Podľa poškodeného popis poškodenia vozidla svedka tak, ako to uviedol, by podľa odhadu škodcu znamenalo, že by na svojom aute mal mať poškodené na strane spolujazdca prelomený pravý blatník, preliačené pravé zadné dvere, poškodenie pravého spätného zrkadla. Toto však poškodené nemal.

9. Súd na pojednávaní konanom dňa 28.03.2018 postupoval podľa § 204 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo len „C.s.p.“) a oboznámil s obsahom spisu, t.j. žalobou, kópiou spisu PU:11/410/36023, Hlásením poistnej udalosti poškodeným, správou o nehode, kalkuláciou na opravu, oznámením o plnení - výpisom z účtu, výpočtom hodnoty vozidla a výšky škody, výzvou na úhradu, výsluchom svedka J. A. dožiadaným súdom OS Košice - okolie, písomným vyjadrením žalovaného 2/ o priebehu dopravenej nehody, vyjadreniami povereného pracovníka žalobcu, právneho zástupcu žalovaného 1/.

10. Na pojednávaní konanom 25.04.2018 súd vyhlásil rozsudok, ktorým zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 329,53 EUR spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo žalovanej sumy od 29.11.2011 do zaplatenia a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania a to s poukazom na ust. § 145 ods. 2, § 132 ods. 1, § 182, § 191, § 192 C.s.p., § 261 ods. 9 veľa prvá zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, (ďalej len „ObZ“), § 813 § 427 ods. 1 a 2, § 428, § 559, § 517 ods. 1 a 2 OZ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ust. OZ, § 4 ods. 1 a 4, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len ako „ZoPZP“), § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), § 10 ods. 5, § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej len ako „cestný zákon“).

11. Súd prvej inštancie v konaní nepovažoval za sporné, že došlo ku škodovej udalosti následkom dopravnej nehody dvoch automobilov. Taktiež mal za nesporné, že poškodený mal predmetné osobné motorové vozidlo poistené u žalobcu. Za spornú považoval otázku priebehu škodovej udalosti, nakoľko podľa žalovaného 1/ svedok P. Q. ako poškodený a žalovaný 2/ ako škodca dopravnú nehodu popísali rozdielne. Z predložených listinných dôkazov žalobcu - Správa o nehode, ktorú podpísali obidvaja účastníci dopravnej nehody vyplýval presný popis - nákras vzniku dopravnej nehody, i keď jednoznačne v ňom nie je uvedené slovo vinník v bode 14. vodič vozidla B uviedol „som poškodený“, vodič vozidla A neuviedol žiadnu poznámku ani nespochybnil tvrdenie vodiča B. Súd vo svojom rozhodnutí poukázal na rozpor vo vyjadreniach žalovaného 2/ vo vyjadrení k žalobe (č.l. 35) a v podaní doručenom súdu dňa 11.01.2018 (č.l. 122), z ktorých citoval. Uviedol, že z vyjadrenia (č.l. 122) jednoznačne vyplýva, že žalovaný 2/ bol účastníkom dopravnej nehody, ako uviedol, začal prudko brzdiť a aby sa vyhol kontaktu s vozidlom pred ním, prešiel asi 1/3 svojím vozidlom do pravého jazdného pruhu, pričom zacítil slabý kontakt s vozidlom P. Q.. Vyslovil názor, že z uvedeného vyplýva, že bol vinníkom dopravnej nehody. Poukázal na to, že žalovaný 2/ k výpovedi svedka Q. uviedol, že svedok vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že on mal autom svedka vytlačiť na obrubník, čo bolo podľa žalovaného 2/ sporné, nakoľko v mieste stretu motorových vozidiel je autobusová zástavka so širokým zastavovacím pásom pre autobusy a podľa neho autá po nehode boli vo svojich jazdných pruhoch. Žalovaný 2/ spochybnil aj tvrdenie svedka o poškodení ľavého spätného zrkadla (ryhy na plaste a poškodená farba na vonkajšom obale zrkadla), nakoľko podľa konštrukcií vozidiel mohlo dôjsť k poškodeniu iba škodcovým spätným zrkadlom na strane spolujazdca, a to nebolo po nehode poškodené. Popis poškodenia vozidla svedka tak, ako to uviedol, by podľa odhadu škodcu znamenalo, že by na svojom aute mal mať poškodené na strane spolujazdca: prelomený pravý blatník, preliačené pravé zadné dvere, poškodenie pravého spätného zrkadla. Toto však poškodené nemal. Uvedené tvrdenie žalovaného 2/ súd považoval za v rozpore so správou o nehode, kde JXX. A. (vozidlo A) uviedol v bode 11. viditeľné poškodenie na vozidle A: pravé predné koleso, pravý predný blatník pravá lišta. K námietke žalovaného v 2/, že svedecká výpoveď svedka si odporuje v bode 2. s bodom 6., najmä čo sa týka popisu poškodenia jeho vozidla súd uviedol, že k uvedenému rozporu mohlo dôjsť vzhľadom na časový odstup medzi výpoveďou svedka a dopravnou nehodou. Súd mal však preukázané, že k poškodeniu elektrónu došlo, čo vyplýva aj zo správy o nehode, ktorú podpísali obaja účastníci dopravnej nehody. V správe o nehode (č.l. 3) vodič poškodeného vozidla J. Q. uviedol, že na jeho vozidle (vozidlo B) došlo ku poškodeniu ľavého predného blatníka, smerovky, lišty dverí, spätného ľavého zrkadla a elektrónu. Z uvedeného má jednoznačne vyplývať, že došlo k poškodeniu elektrónu. V tejto súvislosti súd poukázal na tú skutočnosť, že svedecká výpoveď J. Q. ako poškodeného a vyjadrenie žalovaného 2/ ako škodcu sa v základných popisoch dopravnej nehody zhodujú. Napokon žalovaný 2/ napriek svojmu tvrdeniu vo vyjadrení, ktoré bolo súdu

doručené dňa 11.01.2018 (č.l. 123), že skutočnosť, že nemal také poškodenie na svojom vozidle, čo môže potvrdiť fotodokumentácia, ktorá bola urobená v poisťovni pri obhliadke jeho vozidla, predmetnú fotodokumentáciu ako dôkazný prostriedok súdu však nepredložil. Z dôvodu, že sa žalovaní dostali s plnením peňažného dlhu do omeškania (§ 517 ods. 1, 2 OZ), súd prvej inštancie žalobe vyhovel aj v časti príslušenstva.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 31Cb/70/2012-155 zo dňa 25.04.2018 podali odvolanie obaja žalovaní. O podaných odvolaniach rozhodol Krajský súd v Bratislave dňa č.k. 4Cob/59/2019-270 zo dňa 26.11.2020 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že v prejednávanej veci bol sporným nárok žalobcu voči žalovaným na náhradu škody vo výške 329,53 Eur. Žalovaný 1/ sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu bol dôvodný a mal za to, že bez náležitého preukázania škodového deja a rozsahu spôsobenej škody žalobca neunesol dôkazné bremeno. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s jeho názorom, že v zmysle ust. § 427 ods. 1 OZ a § 4 ods. 2 písm. b/ ZoPZP pre vznik zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla sa vyžaduje preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, tzn. preukázanie kauzálneho nexu (§ 427 ods. 1 OZ). Rovnako aj povinnosť poisťovateľa uhradiť škodu za poisteného sa vzťahuje iba na prípady, kedy poškodený náležite preukáže uplatnený nárok (podľa § 4 ods. 2 písm. b/ ZoPZP). Poškodený má v prípade priameho nároku dôkaznú povinnosť o tom, že za škodu zodpovedá škodca, ktorý je poistený u žalovaného poisťovateľa (právny základ pre plnenie poisťovateľa) a musí poisťovateľovi preukázať výšku škody. Poisťovateľ vykonávajúci PZP má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila.

14. V tomto prípade bolo podľa odvolacieho súdu dôležité posúdenie, či škoda, ktorú si žalobca uplatnil, bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (konkrétne vozidlom škodcu pri predmetnej konkrétnej poistnej udalosti). Odvolací súd vzhľadom na odvolacie námietky žalovaných prioritne skúmal, či zo strany žalobcu bol preukázaný vznik škody, ktorý je nevyhnutným predpokladom pre vznik nároku na náhradu škody, či boli okolnosti škodovej udalosti náležite preukázané, či škoda, ktorú si žalobca uplatnil, bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (konkrétne vozidlom škodcu pri predmetnej konkrétnej poistnej udalosti), ako aj, či bola preukázaná výška škody. Odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalovaného 2/, že rozhodnutie súdu vo veci je predčasné, založené na výpovedi jedného svedka P. Q., bez dostatočného zváženia všetkých okolností a dôkazov v ich vzájomnej súvislosti. Stotožňuje sa s jeho názorom, že súd vyvodil, že vinníkom nehody je žalovaný 2/ zo Správy o nehode, ktorá ho však sama o sebe bez ďalších dôkazov neusvedčuje z porušenia povinnosti ako účastníka cestnej premávky. Odôvodnene vytkol súd prvej inštancie, že v rozsudku v bode č. 13 strana 7 boli síce povinnosti účastníkov cestnej premávky uvedené, ale z odôvodnenia nie je zrejmé, ktoré konkrétne povinnosti a akým svojím konaním ich žalovaný 2/ porušil, ani súvislosť medzi jeho konaním a následkom. Odvolací súd považoval za dôvodnú aj námietku, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, či a ako sa súd zaoberal aj splnením všetkých povinností svedka Jozefa Q. ako ďalšieho účastníka cestnej premávky. Odvolací súd v tejto súvislosti dal za pravdu žalovanému 2/, že skutočnosť, že oznámil žalovanému 1/ poistnú udalosť ešte neznamena, že uznal vinu, aj vzhľadom na jeho následné konanie, na ktoré poukázal aj žalovaný 1/, a to, že dňa 22.06.2011 doručil žalovaný 2/ (ako poistník) žalovanému 1/ (ako poisťovateľovi) oznámenie o poistnej udalosti, v ktorom absentuje podrobný popis škodovej udalosti, v ktorom nebolo označené, či eventuálny poškodený žiadal náhradu od poisteného, či poistený považoval nárok eventuálneho poškodeného za oprávnený, ani to, či bola zo strany poisteného poskytnutá náhrada škody a následne dňa 22.07.2011 doručil žalovaný 2/ (ako poistník) žalovanému 1/ doplnené oznámenie o poistnej udalosti zo dňa 22.06.2011, v ktorom expressis verbis uviedol, že nárok poškodeného považoval za nedôvodný (bod 14).

15. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou žalovaných, že samotný súd prvej inštancie konštatoval vo svedeckej výpovedi P. Q. rozpor, a to v bode č. 2. a 6. zápisnice z výsluchu zo dňa 08.11.2017, pričom súd prezentoval názor, že k rozporu vo vyjadreniach svedka „mohlo dôjsť vzhľadom na časový odstup medzi svedeckou výpoveďou svedka a dopravnou nehodou“ (ods. 19 napadnutého rozsudku). Odvolací súd súhlasil s názorom, že takéto odôvodnenie súdu nemožno akceptovať a zhodne so žalovaným 1/ poukázal na to, že nakoľko svedok P. Q. realizoval obe vyhlásenia počas totožného výsluchu, argument súdu prvej inštancie, že rozporné vyhlásenie svedka môže byť dôsledkom časového odstupu od škodovej udalosti, nemôže obstať. Obaja žalovaní ďalej poukázali na tú skutočnosť, že za danej

situácie, kedy nebola škodová vec riešená políciou a existujú rozpory v tvrdeniach účastníkov škodovej udalosti, bolo na žalobcovi, aby tieto rozpory odstránil a uniesol dôkazné bremeno. V prejednávanej veci však k odstráneniu rozporov v tvrdeniach účastníkov škodovej udalosti nedošlo, súd sa v odôvodnení nevysporiadal s argumentáciou žalovaných v súvislosti s priebehom škodovej udalosti, neuviedol z akého dôvodu posúdil jeho priebeh podľa tvrdení svedka napriek námietkam žalovaného 2/. Nezaoberal sa splnením zákonných predpokladov podľa § 427 ods. 1 OZ a § 4 ods. 2 písm. b/ ZoPZP, ani výškou škody, keďže žalobcom uplatnený regresný nárok môže byť dôvodný iba vtedy, ak sú okolnosti škodovej udalosti náležite preukázané a výška škody nepochybne ustálená.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci predčasne, k takémuto rozhodnutiu nebol dostatočne zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie zároveň neodstránil spornosť v rozhodujúcich skutkových tvrdeniach sporových strán a súčasne z vykonaných dôkazov dospel k záverom, s ktorými sa odvolací súd nestotožnil. Vzhľadom na vyššie uvedené je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, že súd prvej inštancie neskúmal splnenie predpokladov pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody a žalovaného 1/ a 2/ rade zaviazal plniť (spoločne a nerozdielne - čo je nesprávne) žalobcovi bez toho, aby skúmal, či poškodený preukázal uplatnený nárok, čo je v rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. b/ ZoPZP, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd vec opätovne prejedná v intenciách vyššie uvedeného, dôkladne prihliadne na všetky podstatné argumenty žalovaného 1/ a 2/ a riadne sa s nimi vysporiada. Úlohou súdu prvej inštancie teda bude posúdiť opakovane priebeh nehody, v konaní ustáliť, kto je škodca, posúdiť kauzálny nexus pri vzniku škody v tejto právnej veci s prihliadnutím na unesenie dôkazného bremena žalobcom pri podanej žalobe a dôsledne sa vysporiadať s tvrdeniami strán, ich odlišnou argumentáciou, odstrániť značný rozpor vo vykonaných dôkazných prostriedkoch, prípadne uviesť aj dôvody, pre ktoré má súd prvej inštancie za to, že dôkazy uvádzané stranami nie sú dôležité pre rozhodnutie vo veci samej v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. Rovnako tak bude úlohou súdu prvej inštancie vypořadať sa s otázkou úrokov z omeškania v tejto právnej veci a spoločenstva žalovaných.

17. Po vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie vyzval strany sporu, aby sa v lehote 20 dní vyjadrili k právnym záverom v predmetnom uznesení a uviedli ďalšie skutočnosti, prípadne označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

18. Žalobca súdu dňa 20.05.2021 doručil vyjadrenie, v ktorom uviedol, že čo sa týka ustálenia škodcu v predmetnej škode môže žalobca vychádzať len z hlásenia poškodeného p. Q. a Správy o nehode, spísanej priamo účastníkmi, keďže žalobca nebol priamym účastníkom predmetnej udalosti. Skutočnosť, že došlo ku kontaktu medzi predmetnými motorovými vozidlami žalovaný 2/ nespochybnil a mal od počiatku za to, že on spôsobil poškodenie na vozidle B.. Potvrzuje to Správa o nehode - vid' nákras, ako aj jeho telefonické hlásenie, ako vyplýva z vyjadrenia žalovaného 1/ zo dňa 03.09.2012. Správu o nehode ani jeden zo žalovaných nespochybnil. Ku zmene stanoviska žalovaného 2/ a k popieranu jeho zodpovednosti za spôsobenú škodu došlo až následne. Žalobca trvá na tom, že uniesol dôkazné bremeno a súčasne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Cob/180/2019 zo dňa 09.10.2019. Za nedôvodné považuje žalobca aj spochybňovanie výpovedí svedka Saba, ktorú urobil s odstupom v roku 2018. Zároveň súhlasil s pojednávaním vo veci v jeho neprítomnosti. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal a práva záverečnej reči sa vzdal.

19. Žalovaný 1/ v podaní doručenom súdu 27.05.2021 uviedol, že sa stotožňuje s právnymi názormi odvolacieho súdu, pričom uviedol, že regresný nárok môže byť dôvodný iba vtedy, ak sú okolnosti škodovej udalosti náležite preukázané a výška škody nepochybne ustálená. Bez náležitého preukázania škodového deja a rozsahu spôsobenej škody preto nemožno žalobe vyhovieť. S ohľadom na uvedené, zotrúvajú na svojej doterajšej procesnej obrane, navrhol, aby súd žalobu zamietol.

20. Na pojednávaní konanom dňa 31.05.2021 právny zástupca žalovaného 1/ predniesol, že zotrúva na všetkých doposiaľ súdu doručených písomných vyjadreniach, ako aj ústnych prednesoch v rámci tohto konania. Má za to, že žalobca svoj nárok nepreukázal, čo vyplýva aj zo záverov odvolacieho súdu, keď jednoznačne nie je ustálený priebeh škodovej udalosti a nie je preukázaná výška škody. Odvolací súd vo svojom kasačnom rozhodnutí uviedol, že zo Správy o nehode nevyplýva, že žalovaný 2/ je vinníkom predmetnej nehody a v tomto smere zaujal odvolací súd jednoznačný názor prezentovaný v ods. 27. S

ohľadom na uvedené považuje poukaz na uzn. KS BA 3Cob/180/2019 za irelevantný. Rovnako tak má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nie je preukázané splnenie jednotlivých podmienok pre priznanie žalovaného nároku, pričom opätovne poukazuje na závery odvolacieho súdu.

21. Právny zástupca žalovaného 2/ uviedol, že sa stotožňuje so stanoviskom právneho zástupcu žalovaného 1/, pričom poukazuje, že v Správe o nehode boli vyplnené len osobné údaje o účastníkoch nehody a o motorových vozidlách. Z uvedeného nie je možné vyvodiť, akú povinnosť mal porušiť žalovaný 2/ a takisto nie je možné ustáliť príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného 2/ a predmetnou nehodou a vznikom škody. Poukázal na ust. § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a zároveň aj na normu STN 736110, ktorá upravuje šírku miestnej komunikácie, ktorá je min. 3 metre, pričom z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že šírka vozidla p. Q. je 1800 mm, šírka vozidla žalovaného 2/ je 1822 mm. Vzhľadom k tomu, že malo dôjsť k zachyteniu vozidla max. v 1/3, ak by p. Q. jazdil pri pravom okraji miestnej komunikácie, nedošlo by k vzájomnému stretu týchto motorových vozidiel. Povinnosť jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky vyplýva práve z predmetného § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009, pri predpoklade, že všetci účastníci cestnej premávky konajú v súlade s právnymi predpismi, mohol žalovaný 2/ v rámci svojho vyhýbacieho manévru prejsť čiastočne do pravého pruhu a pri dodržaní povinností § 9 ods. 1 p. Q., by nehodu nespôsobil, nedošlo by k nej. Vzhľadom na uvedené žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

22. Súd následne nadviazal na už vykonané dokazovanie na pojednávaní 28.03.2018 a oboznámil s obsahom spisu nadväzujúcim na toto pojednávanie a v zmysle ustanovenia § 204 C.s.p. skonštatoval, že dokazovanie listinami nevykoná, nakoľko odpisy listín boli v priebehu konania doručené a ich obsah nebol stranami spochybnený, uvedené sa týka listín založených v súdnom spise, a to: odvolanie žalovaného 1/ s prílohami z č.l. 165-174, odvolanie žalovaného 2/ z č.l. 193 - 196, vyjadrenie k odvolaniu s prílohami z č.l. 214-218, vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného 2/ z č.l. 222a, vyjadrenie žalovaného 1/ z č.l. 223-225, odvolacia replika z č.l. 234-236, vyjadrenie žalovaného 2/ z č.l. 252-255, vyjadrenie žalobcu z č.l. 292, vyjadrenie žalovaného 1/ zo dňa 27.05.2021. Zároveň súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom podania žalovaného 1/ doručenému súdu dňa 27.05.2021.

23. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

24. Podľa § 813 ods.1 OZ, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho práva na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

25. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

26. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

27. Podľa § 4 ods.1 ZoPZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

28. Podľa §4 ods. 4 ZoPZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa ust. §15 ods.1 ZoPZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

30. Ustanovenie § 150 C.s.p. zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosť „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu

tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (článok 8). Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré súd na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Každý má tvrdiť (v zásade) tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti (Tomašovič, M., In Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C.H. Beck, 2016, s. 568-569).

31. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Spomenuté procesné povinnosti sa následne vzťahujú aj na žalovaného, pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť (teda je povinný tvrdiť a svoje tvrdenia preukázať). Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/6/2010 z 22. 09. 2010). Dôkazná povinnosť v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia, znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

32. Súd po vrátení veci odvolacím súdom vec opätovne prejednal v intenciách právnych záverov, ktoré odvolací súd vo svojom kasačnom rozhodnutí vyslovil, pričom konštatuje, že žiadna zo strán nenavrhol doplniť už vykonané dokazovanie, z ktorého by vyplynuli akékoľvek nové skutočnosti.

33. V predmetnom spore bolo dôležité posúdenie, či škoda, ktorú si žalobca uplatnil, bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (konkrétne vozidlom škodcu pri predmetnej konkrétnej poisťovnej udalosti). Je preto potrebné zaoberať sa skutočnosťou, či zo strany žalobcu bol preukázaný vznik škody, ktorý je nevyhnutným predpokladom pre vznik nároku na náhradu škody, či boli okolnosti škodovej udalosti náležite preukázané, či škoda, ktorú si žalobca uplatnil, bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (konkrétne vozidlom škodcu pri predmetnej konkrétnej poisťovnej udalosti), ako aj, či bola preukázaná výška škody.

34. Súd prvej inštancie, viazaný právne záväzným názorom odvolacieho súdu, konštatuje, že samotná Správa o nehode, o ktorú prioritne opiera žalobca svoj nárok a jeho opodstatnenosť, sama o sebe bez ďalších dôkazov neusvedčuje žalovaného 2/ z porušenia povinnosti, ako účastníka cestnej premávky. Skutočnosť, že žalovaný 2/ oznámil žalovanému 1/ poisťovnú udalosť ešte neznamenala, že uznal vinu, a to aj vzhľadom na jeho následné konanie, keď dňa 22.06.2011 doručil žalovaný 2/ (ako poisťník) žalovanému 1/ (ako poisťovateľovi) Oznámenie o poisťovnej udalosti, v ktorom absentuje podrobný popis škodovej udalosti, nebolo v ňom označené, či eventuálny poškodený žiadal náhradu od poisteného, či poistený považoval nárok eventuálneho poškodeného za oprávnený, ani to, či bola zo strany poisteného poskytnutá náhrada škody. Následne dňa 22.07.2011 doručil žalovaný 2/ (ako poisťník) žalovanému 1/ doplnené oznámenie o poisťovnej udalosti zo dňa 22.06.2011, v ktorom *expressis verbis* uviedol, že nárok poškodeného považoval za nedôvodný. S ohľadom na uvedené nie je postačujúce poukázanie žalobcu na prvotné oznámenia účastníkov dopravnej nehody a to ani v prípade, keby sa pripustilo, že práve toto oznámenie má mať podľa jeho názoru najvyššiu relevanciu, pretože vychádza zo skutočného popisu udalosti tak, ako nastala a to práve z dôvodu neúplného vyplnenia tohto oznámenia.

35. Rozpor vo svedeckej výpovedi Jozefa Saba v bode č. 2. a 6. zápisnice z vylúchu zo dňa 08.11.2017, nemožno odôvodniť časovým odstupom medzi svedeckou výpoveďou svedka a dopravnou nehodou z dôvodu, že svedok P. Q. realizoval obe vyhlásenia počas totožného vylúchu. Tento rozpor v jeho

svedeckej výpovedi, ktorý vnáša vnútorný rozpor do ustálenia skutkového deja a následkov s ním spojených je preto potrebné vyhodnotiť v neprospech svedka P. Q. a teda aj samotného žalobcu, nakoľko bez náležitého preukázania škodového deja a rozsahu spôsobenej škody nie je možné podanej žalobe vyhovieť. Uvedený rozpor nie je možné odstrániť ani posúdením všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 C.s.p.). Súd prvej inštancie zároveň poukazuje na záver odvolacieho súdu v bode 29, z ktorého jednoznačne vyplýva, že za danej situácie, kedy nebola škodová vec riešená políciou a existujú rozpory v tvrdeniach účastníkov škodovej udalosti, bolo na žalobcov, aby tieto rozpory odstránil a uniesol dôkazné bremeno. V tomto smere neodstránenie tohto rozporu, spolu so skutočnosťou, že zo samotnej Správy o nehode nemožno bez ďalšieho jednoznačne a nespochybniteľne ustáliť vinu žalovaného 2/ spôsobuje neunesenie dôkazného bremena žalobcu vo vzťahu k náležitému a nespochybniteľnému preukázaniu škodového deja a rozsahu spôsobenej škody.

36. S ohľadom na skutočnosť, že jednoznačné nepreukázanie škodového deja a rozsahu spôsobenej škody zo strany žalobcu má za následok zamietnutie podanej žaloby, súd vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle zásady úspechu, resp. neúspechu vo veci podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

38. O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.